

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Deus In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Maledicta Deus maledictorum metu impedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

pedem tuum. Vt tentatorem hunc reijceret, ait illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Ac redeuntem rursus Scripturæ verbis percussit. Ita à se reiecit etiam Phariseos dicentes: *Hic non eicit daemones, nisi in Beelzebub principe daemorum*. Retorsit enim calumniam ipsidem verbis inquiring: *Si ego in Beelzebub eicio daemones, filij vestri in quo eiciunt? Ideò ipsi iudici vestri erunt.* Ita alibi dixit: *Ex ore tuo te iudico, serue nequam, scilicet, quòd ego homo austerus sum, tollens quòd non posui, & metens, quòd non seminavi, &c.*

VI.

Et quare Deus homines suo ipsorum iudicio non damnaret, verbisque proprijs conuinceret, cum hæc sit vtitatissima, inter ipsosmet homines consuetudo? Thrasillus Cynicus ab Antigono rege drachmam petiit, vt scribit Seneca. *At regi, inquit Antigonus, hoc dare non conuenit.* Illo subijciente, *Da igitur mihi talentum: Atqui,* respondit sapientissimus Princeps, *hoc accipere non decet Cynicum.* Potuisset vertere argumentum Thrasillus ac dicere, seu drachmam, seu talentum dederis, non exerrabis. Si drachmam dederis, mihi conueniet; si talentum, tibi. Sic verbis velut datatim luditur. Verbis pariter ac re ipsa lusit homo Scythia. In horrescente celo cum aliquando copiosa nix cecidisset, interrogauit rex Scytharum quemdam nudum perseverantem, *Anne frigeret?* qui è contrario regem interrogauit. *Rigeat ne ipsi frons?* cumq; ille negasset: *Ergo, ait, ne ego quidem rigeo, qui quantus quantus sum, frons sum.* Hæc amicè, & iocosè respondentur. Aculeatè interrogata, responsionem itidem merentur aculeatam; vt apud Ciceronem,

Seneca lib. 2. de benef. c. 17.

Ælian. lib. 7. var. hist. c. 6.

Cic. lib. 2. de orat.

1. Cor. 11. 16.

1. Cor. 4. 12.

Rom. 12. 14.

cum quidam obuium haberet Eunuchum, aut virum sine vrbæ, salutato dixit: *Quando venis ad me cum tua colu?* Cui mox respondit spado: *Equidem mater mea mihi edixit, ad infames ne exirem.* Hæc permittit Orbis Gubernator, vt metu acerbioris responsi, omittantur acerbæ interrogationes. Quamquam probæ mentis homines, cum D. Paulo dicunt: *Si quis autem videtur contentiosus esse, Nos talem consuetudinem non habemus, neq; Ecclesia DEI.* Quam ergo consuetudinem habent Paulini imitatores? *Maledicimur, & benedicimus.* Hoc idem nos facere præcipit, ad Romanos scribens: *Benedicite, & nolite maledicere.* Quod præceptum Christiano tantò magis conuenit; quia etiam Cato cuiusdam probis

probris vexatus, respondit: *Impar mihi tecum certandi conditio est: nam ut maledicere, & malè audire tibi facillimum est: sic mihi maledicere insuane est, & malè audire insuetum.* Memor erat nimirum illius: *Qui quæ vult dicit, quæ non vult, audit.* Vt ergo non audiat, quæ non vult; neque quæ vult dicat; aut certè illud sibi præceptum datum meminerit: *Cunctis sermonibus, qui dicuntur, ne accommodes cor tuum, ne fortè audias seruum tuum maledicentem tibi. Scis enim conscientia tua, quia & tu crebrò maledixisti alijs.*

Plutarchi, in vita Catonis.

Eccles. 7. 22.

C A P V T XLVIII.

Quàm sine consilia mala consulenti ipsi perniciofa?

Consilium talionem etiam pertinet, quod plerumque in eorum caput recidat consilium malum, qui alijs perperam consulerunt. Si enim *consilium est, examinandarum, gubernandarumq; causarum subtilis animi prospectus;* utique neque cæcus dux, neque amens consultor adhiendus est; ne *cæcus si cæco ducatum præstet, ambo in foueam cadant.* Quia *sine ratione consilium bonum stare non potest,* ut Philosophus docet. Vbi ergo ratio deest, mens cæca nihil prospicit, nec alium dumtaxat in foueam ducit, sed ipsa quoque eodem cadit. Quod si consilium non ignorantiâ, sed malitiâ & consultò sit malum, tunc utique sicut iram ita & pœnam diuinam meretur. Vnde senarius prouerbialis extat:

I.

Cic. lib. 2. Rhetor.

Matth. 15. 14.

Aristot. lib. 6.

Ethic. c. 9.

Malum consilium consultori pessimum.

A. Gellius

lib. 4. Noct.

Attic. c. 5.

Cuius adagij originem ex Gellio accipe: *Statua Roma in comitio posita Horatii Coclitie, fortissimi viri, de celo tacta est. ob id fulgur piaculis luendum, haruspices ex Etruria acciti, inimico atq; hostili in populum Romanum animo, insituerant eam rem contrarijs religionibus procurare, atq; illam statuam suaserunt in inferiorem locum perperam transponi, quem sol appositu circum undiq; aliarum adium, nunquam illustraret. quod cum ita fieri persuasissent, delati ad populum proditiq; sunt, & quum de perfidia confessi essent, necati sunt, constititq; eam statuam proinde ut vera rationes, post comperta, monebant, in locum editum subducendam, atq; ita in area Volcani sublimiori loco statuendam, eaq; res bene & prospere reipublica cessit. Tunc igitur quod in Etruscos haruspices male consulentes animaduersum vindicatumq; fuerat.*

fuerat.